

هنرِ روایت سکوت؛ از دل آکواریومِ تئاتر تا پهنه‌ی شهر

وقتی به صفحات شماره جدید «ارمغان» نگاه می‌کنیم، بیش از هر چیز با فضایی روبه‌رو می‌شویم که هنر در آن، نه وسیله‌ای برای

سرگرمی، که ابزاری برای «مکاشفه در سکوت و بازآفرینی زیست جمعی» است. فرهنگ و هنر در این دیار،

ادامه در آخرین صفحه...

وقتی جنگ تمام می‌شود، سکوت آغاز می‌شود ۴

واکاوی راهکارهای مقابله با افسردگی در نشست تخصصی کتابخانه مرکزی بجنورد

۳

مراکز درمانی خراسان‌شمالی نیازمند ۲۴۲ پرستار است / لزوم توزیع عادلانه کادر درمان ۳

نگهداشت نخبان با شعار ممکن نیست / ضرورت اقدام عملی برای رفع دغدغه‌های جامعه علمی و دانشگاهی ۲

فراخوان نخستین بخش تخصصی عکاسی بیست‌ویکمین جشنواره تئاتر استان منتشر شد ۷

نخستین سالگرد درگذشت حاج قاسم مهرنیا در بجنورد برگزار می‌شود / یادواره نهم‌قرن تلاش شاعر پیشکسوت آئینی

شنبه: ۲۵ مهر - شماره ۵۸۷ - سال ۱۴۰۵ - ۸ صفحه - قیمت ۹۰ هزار تومان

وبسایت هفته‌نامه ارمغان خراسان‌شمالی

وبسایت هفته‌نامه ارمغان خراسان‌شمالی با هدف اطلاع‌رسانی و انعکاس اخبار، رویدادها و ظرفیت‌های استان، بستری برای دسترسی سریع مخاطبان به تازه‌ترین مطالب خبری و فرهنگی است. در این سایت، اخبار و گزارش‌های حوزه‌های سیاست، اقتصاد، اجتماع، فرهنگ و هنر، ورزش، شهر، دهیاری‌ها، کتاب و کتابخانه منتشر می‌شود. همچنین بخش آرشیو امکان دسترسی به شماره‌های منتشرشده و مطالب پیشین هفته‌نامه را فراهم می‌کند. ارمغان تلاش دارد با پوشش اخبار شهرستان‌ها و روستاهای استان، معرفی ظرفیت‌های فرهنگی، اجتماعی و گردشگری و پیگیری مطالبات مردم، رسانه‌ای پویا و نزدیک به مخاطبان باشد.

آدرس سایت:

<https://armaghankhorasan.ir/>

ارمغان خراسان‌شمالی؛ روایتگر اخبار و رویدادهای استان

رضا رضایی معاون فرهنگی و رسانه‌ای ارشاد خراسان شمالی شد؛ از وعده‌های مدیریتی تا مطالبات جامعه فرهنگ و رسانه

انتصاب رضا رضایی در معاونت فرهنگی و رسانه‌ای ارشاد خراسان شمالی، فرصتی برای عبور از وعده‌ها و تحقق عدالت فرهنگی، حمایت مؤثر از رسانه‌های محلی و پاسخ‌گویی به مطالبات فعالان این حوزه است.

با حکم مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی، رضا رضایی به‌عنوان معاون امور فرهنگی و رسانه‌ای این اداره‌کل منصوب شد تا دوره سرپرستی این معاونت پایان یابد. معاون جدید که پیش‌تر نیز سابقه مدیریت فرهنگی در استان را داشته است، تسهیل فعالیت‌های فرهنگی و رسانه‌ای، گسترش عدالت فرهنگی، تقویت اقتصاد

فرهنگ و بهره‌گیری از ظرفیت جوانان را از اولویت‌های خود عنوان کرده است. باین‌حال، پرسش اساسی آن است که این رویکردها چگونه به برنامه‌هایی اجرایی، قابل‌اندازه‌گیری و پاسخ‌گو در برابر مطالبات فعالان فرهنگی و رسانه‌ای خراسان شمالی تبدیل خواهند شد؟

انتصاب رضا رضایی به سمت معاون امور فرهنگی و رسانه‌ای اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی، مرحله‌ای تازه در مدیریت فرهنگی استان آغاز کرده است. رضایی پیش‌تر ریاست گروه قرآن و عترت را بر عهده داشته و در دولت دوازدهم نیز معاون فرهنگی این اداره‌کل بوده است؛ سابقه‌ای که شناخت او از ساختار و مسائل

این حوزه را افزایش می‌دهد.

معاون جدید، تسهیل فعالیت‌های فرهنگی، هنری و رسانه‌ای را از اولویت‌های خود دانسته است. تحقق این وعده نیازمند کاهش فرایندهای اداری غیرضروری، شفاف‌سازی ضوابط حمایتی، پاسخ‌گویی سریع‌تر و ایجاد فرصت‌های برابر است. انتظار می‌رود معاونت مشخص کند کدام موانع را در اولویت قرار می‌دهد و نتایج اقدامات را چگونه ارزیابی خواهد کرد.

گسترش عدالت فرهنگی نیز از محورهای اعلام‌شده است. عدالت تنها با برگزاری برنامه در شهرستان‌ها محقق نمی‌شود؛ هنرمندان، نویسندگان، ناشران و رسانه‌های مناطق روستایی و

کمتر برخوردار باید به امکانات آموزشی، زیرساخت‌ها و منابع حمایتی دسترسی منصفانه داشته باشند. گزارش‌دهی شفاف درباره توزیع اعتبارات می‌تواند امکان ارزیابی عمومی را فراهم کند.

توجه به اقتصاد فرهنگ، توسعه بازار فروش محصولات، فرصت‌های عرضه دیجیتال و تسهیل دسترسی به حمایت‌های قانونی می‌تواند پایداری فعالیت فرهنگی را تقویت کند. ظرفیت‌های بومی، ادبی و هنری استان و امکان همکاری‌های منطقه‌ای نیز با برنامه‌ریزی قابل بهره‌برداری است. رضایی همچنین بر توجه به جوانان و نوجوانان و هماهنگی میان دستگاه‌های فرهنگی برای کاهش موازی‌کاری تأکید کرده است.

موفقیت مدیریت جدید با تعداد جلسات و رویدادها سنجیده نمی‌شود، بلکه باید در تغییر ملموس شرایط فعالیت فرهنگی و رسانه‌ای، توزیع عادلانه امکانات، مشارکت واقعی تشکلهای و پاسخ‌گویی به مطالبات عمومی دیده شود. هفته‌نامه ارمغان خراسان شمالی ضمن تبریک انتصاب رضا رضایی، امیدوار است اولویت‌های اعلام‌شده در قالب برنامه‌ای روشن و گزارش‌های دوره‌ای، اجرا شود و گزارش‌های عملکرد امکان ارزیابی منصفانه عملکرد معاونت را فراهم آورد.

نفیسه سالمی، خبرنگار ارمغان

مسعود پزشکیان در بازدید از ششمین نمایشگاه بین‌المللی توانمندی‌های روستایی و عشایری، این قشر را سرمایه‌های ملی کشور خواند و بر حمایت قاطع دولت از تولیدات روستایی و رفع موانع پیش روی آنان تأکید کرد. امیرحسین طالبی‌خبرنگارارمغان:

رئیس‌جمهور با تأکید بر ظرفیت‌های عظیم روستاییان در تأمین نیازهای کشور، حضور پرشور مردم در نمایشگاه توانمندی‌های روستایی و عشایری را پیامی روشن مبنی بر بی‌اثر بودن تهدیدها علیه ایران دانست.

ششمین نمایشگاه بین‌المللی توانمندی‌های روستایی و عشایری از ۱۶ تا ۱۹ مهرماه ۱۴۰۵ در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار می‌شود. این رویداد با بیش از ۴۰۰ غرفه و اختصاص ۵۰ غرفه به استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان، ظرفیت‌های تولیدی استان‌ها و توانمندی‌های روستاییان و عشایر را معرفی می‌کند.

تأکید بر نقش روستاییان در اقتصاد

مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور، روز شنبه ۱۸ مهرماه در جریان بازدید دو ساعته از نمایشگاه، ضمن گفت‌وگو با تولیدکنندگان و کارآفرینان، نقش آنان را در امنیت غذایی و اقتصادی کشور حیاتی دانست. وی با تأکید بر اینکه روستاییان و عشایر

سرمایه‌های ارزشمند کشور هستند، بر اهمیت فعالیت آنان در تأمین نیازهای ملی و تداوم چرخه تولید تأکید کرد.

پیام‌نمایشگاه به تهدیدکنندگان ایران

رئیس‌جمهور در پاسخ به پرسشی درباره پیام دولت و مردم به تهدیدکنندگان کشور، حضور پرشور روستاییان و عشایر را نشانه اراده و پشتکار ملی دانست و تصریح کرد که مشارکت مردم و تکیه بر توانمندی‌های داخلی، پاسخی قاطع به تهدیدهاست و ملت ایران از فشارها هراسی ندارد.

حمایت دولت از تولیدکنندگان

بخش پایانی بازدید به بررسی مطالبات کارآفرینان و چالش‌های فناوری در روستاها اختصاص داشت. پزشکیان با تأکید بر عزم دولت برای رفع مشکلات این قشر، اعلام کرد حمایت از روستاییان و عشایر و برطرف کردن موانع تولید با جدیت دنبال خواهد شد.

وی در پایان با ثبت یادداشتی در دفتر یادبود نمایشگاه، خدمت به مردم و کارآفرینان ایران را افتخاری بزرگ برای دولت چهاردهم دانست و بر ادامه این مسیر برای تحقق اهداف توسعه‌ای کشور تأکید کرد.

رئیس‌جمهور در بازدید از ششمین نمایشگاه توانمندی‌های روستایی و عشایری: پیام‌تهدیدکنندگان ایران

نگهداشت نخبگان با شعار ممکن نیست / ضرورت اقدام عملی برای رفع دغدغه‌های جامعه علمی و دانشگاهی

استاندار خراسان شمالی در دیدار با جمعی از نخبگان استان با تأکید بر اینکه حمایت از سرمایه‌های انسانی نباید در حد شعار و سخنان پشت تریبون باقی بماند، بر لزوم برنامه‌ریزی دستگاه‌های اجرایی برای حل دغدغه‌های مهارتی، خوابگاهی و پژوهشی این قشر تأکید کرد. محسن جهانی، خبرنگار ارمغان:

بهمن نوری: توانمندی پایدار کشور باید بر ظرفیت‌های داخلی و قدرت درون‌زا استوار باشد تا دیگران برای ما تصمیم نگیرند.

سرویس سیاسی و اجتماعی

ضرورت گذر از شعار به اقدام عملی در حمایت از نخبگان به گزارش ارمغان، بهمن نوری، استاندار خراسان شمالی، در نشست با جمعی از نخبگان استان با اشاره به اینکه دیدار با جامعه نخبگان امری افتخارآمیز و مسئولیت‌آور است، اظهار داشت: نخبگان ذخایر بزرگ و ارزشمند انسانی هستند و نباید مورد بی‌توجهی قرار گیرند، چرا که غفلت از این قشر پیامدهای گسترده‌ای برای توسعه کشور به همراه خواهد داشت.

وی با بیان اینکه اقدامات انجام‌شده تاکنون برای حمایت از نخبگان کافی نیست، تصریح کرد: برای ماندگاری و نگهداشت نخبگان نباید به حرف‌های شیک و سخنان پشت تریبون بسنده کرد، بلکه دستگاه‌های اجرایی باید با نظم، برنامه‌ریزی مشخص و گام‌های عملی برای رفع دغدغه‌ها و مشکلات این قشر وارد عمل شوند.

توسعه فضاهای خوابگاهی و توجه

ساخت سالن‌های ورزشی کم‌هزینه؛ راهکاری برای توسعه ورزش قهرمانی / وعده تجهیز سالن وزنه‌برداری خراسان شمالی

سطح ورزش استان‌ها دانست.

حمایت مدیریت ارشد استان از توسعه زیرساخت‌ها

در این دیدار، استاندار خراسان شمالی نیز سرمایه‌گذاری در ورزش جوانان را عاملی مؤثر در کاهش آسیب‌های اجتماعی دانست و از برنامه تجهیز سالن وزنه‌برداری استان با همکاری فدراسیون خبر داد.

بهمن نوری همچنین وعده داد برای تقویت هیئت وزنه‌برداری استان، حمایت‌های لازم انجام و اعتبار مورد نیاز تخصیص داده شود. وی تأکید کرد گسترش فضاهای ورزشی، علاوه بر تقویت ورزش قهرمانی، فرصت بیشتری برای فعالیت سالم و سازنده جوانان فراهم می‌کند و زمینه حضور مؤثرتر آنان در عرصه‌های ورزشی را افزایش می‌دهد.

از موانع مهم شناسایی استعدادها و پرورش قهرمانان آینده است و رفع این مشکل به برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری هدفمند نیاز دارد.

وزنه‌برداری؛ دومین ورزش پرافتخار کشور

رئیس فدراسیون وزنه‌برداری با بیان اینکه این رشته دومین ورزش پرافتخار کشور محسوب می‌شود، تأکید کرد توسعه امکانات ورزشی می‌تواند زمینه حضور گسترده‌تر جوانان و رشد استعدادهای قهرمانی را در مناطق مختلف فراهم کند. وی ایجاد فضاهای استاندارد و در دسترس را عاملی مهم برای ارتقای

ورزشی، خواستار تغییر رویکرد در ساخت فضاهای ورزشی و استفاده از سازه‌های سبک و کم‌هزینه برای گسترش امکانات ورزش قهرمانی شد.

سجاد انوشیروانی در دیدار با بهمن نوری، استاندار خراسان شمالی، اظهار کرد: تأمین زیرساخت‌های ورزشی با بودجه‌های فعلی سازگار نیست و باید برای توسعه امکانات، به

سمت ساخت سالن‌هایی با مترائ کمتر و هزینه مناسب‌تر حرکت کرد. وی با اشاره به توسعه شهرها بدون گسترش متناسب فضاهای ورزشی افزود: کمبود زیرساخت‌ها یکی

با نزدیک شدن فصل سرما و احتمال بروز ناترازی های انرژی، استاندار خراسان شمالی در دیدار با رئیس جمعیت هلال احمر بر لزوم تقویت پایگاه های امداد و نجات، تأمین تجهیزات عملیاتی و حمایت از خانوارهای نیازمند تأکید کرد.

نفیسه سالمی خبرنگار ارمنان:

استاندار خراسان شمالی در دیدار با رئیس جمعیت هلال احمر، خواستار تقویت پایگاه های امداد و نجات، تأمین تجهیزات عملیاتی و حمایت از خانوارهای نیازمند در آستانه فصل سرما شد.

سرویس اجتماعی و مدیریت بحران

از جاده های کوهستانی تا خانه های سرد زمستان در خراسان شمالی تنها با بارش برف و کاهش دما همراه نیست؛ دشواری تردد در محورهای کوهستانی، احتمال افزایش حوادث جاده ای و نگرانی از محدودیت تأمین گاز، آمادگی دستگاه های مسئول را به ضرورتی جدی تبدیل کرده است.

بهمن نوری، استاندار خراسان شمالی، در دیدار با رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، بر ضرورت تقویت زیرساخت ها و توان عملیاتی پایگاه های امداد و نجات استان تأکید کرد.

مطالبات کلیدی استان در حوزه امداد و نجات استاندار با اشاره به شرایط اقلیمی، مسیرهای دشوارگذر و حوادث جاده ای، خواستار تأمین خودروها و تجهیزات مورد نیاز نیروهای امدادی شد. همچنین با اشاره به پیش بینی ناترازی شدید گاز در زمستان پیش رو، ضرورت تأمین وسایل گرمایشی و اقلام ضروری برای خانواده های نیازمند را مطرح کرد.

تقویت تجهیزات مرکز تخصصی آموزش شمال شرق کشور نیز از دیگر مطالبات مطرح شده در این دیدار بود. در همین راستا، رئیس جمعیت هلال احمر اعلام کرد که درخواست های استان در چارچوب امکانات و منابع موجود پیگیری خواهد شد.

ضرورت اقدام پیشگیرانه پیش از آغاز سرمای شدید باین حال، آنچه اهمیت دارد، تبدیل این پیگیری ها به اقداماتی مشخص پیش از آغاز سرمای شدید است؛ از تجهیز پایگاه های امدادی و کاهش زمان رسیدن نیروهای نجات به حادثه دیدگان تا شناسایی خانوارهای آسیب پذیر و تأمین نیازهای گرمایشی آنان.

عبور امن از زمستان، بیش از اعلام آمادگی، به تأمین به موقع امکانات و هماهنگی عملی دستگاه های مسئول وابسته است.

تجهیزات امدادی و تأمین گرمایش خانوارها؛ دو مطالبه خراسان شمالی برای زمستان

مراکز درمانی خراسان شمالی نیازمند ۲۴۲ پرستار است / لزوم توزیع عادلانه کادر درمان

رئیس دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی با اشاره به کمبود ۲۴۲ پرستار در مراکز درمانی استان، بر ضرورت تأمین نیروی انسانی متناسب با ظرفیت بیمارستان ها و توزیع عادلانه آن برای ارتقای کیفیت خدمات درمانی تأکید کرد.

محسن جهانی، خبرنگار ارمنان:

اعلام نیاز فوری به ۲۴۲ پرستار در مراکز درمانی خراسان شمالی؛ بررسی ضریب استاندارد وزارت بهداشت و وضعیت تخت های بیمارستانی

سرویس اجتماعی و سلامت

کمبود ۲۴۲ پرستار در مراکز درمانی استان

رئیس دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی از کمبود ۲۴۲ پرستار در مراکز درمانی استان خبر داد و گفت: با وجود افزایش ۶۶ نفری شمار پرستاران نسبت به سال گذشته، نیروی موجود پاسخگوی نیازهای درمانی نیست.

دکتر سیداحمد هاشمی اظهار کرد: اکنون یک هزار و ۲۱۳ پرستار و در مجموع یک هزار و ۴۹۲ نفر کادر پرستاری در مراکز درمانی استان فعالیت می کنند و تأمین نیروی انسانی متناسب با نیاز بیمارستان ها از اولویت های حوزه سلامت است.

ضرورت توزیع عادلانه نیروی انسانی

وی با تأکید بر لزوم توزیع متناسب

نیروها افزود: ظرفیت بیمارستان ها، تعداد تخت های فعال، میزان مراجعات و نیاز واقعی هر بخش باید در برنامه ریزی جذب و توزیع پرستاران مورد توجه قرار گیرد.

هاشمی با اشاره به شاخص های وزارت بهداشت گفت: ضریب استاندارد اعلام شده برای تأمین نیروی انسانی ۱.۲ است و بر اساس آمار موجود، کمبود این بخش ۲۴۲ نفر برآورد می شود. رعایت شاخص های استاندارد می تواند به کاهش نابرابری در ارائه خدمات کمک کند.

وضعیت تخت های بیمارستانی استان

رئیس دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی تعداد تخت های فعال بیمارستان های زیرپوشش دانشگاه را یک هزار و ۴۴۹ تخت اعلام کرد و گفت: نسبت پرستار به تخت فعال یک نفر و نسبت مجموع کادر پرستاری به تخت موجود ۱.۰۲ نفر است.

بر اساس آمار اعلام شده، خراسان شمالی ۱۰ بیمارستان و یک هزار و ۳۳۴ تخت بیمارستانی دارد و پنج هزار نفر در حوزه سلامت استان مشغول خدمت هستند. بررسی هم زمان وضعیت نیروی انسانی و ظرفیت تخت های بیمارستانی می تواند به برنامه ریزی بهتر برای جذب پرستار، ارتقای کیفیت مراقبت ها و بهبود خدمات درمانی منجر شود.

واکاوی راهکارهای مقابله با افسردگی در نشست تخصصی کتابخانه مرکزی بجنورد

بر تفکر، احساس و رفتار افراد، نشانه های آن را شامل تغییرات رفتاری، جسمی و افکار منفی دانست. وی فشارهای شغلی، مالی و اجتماعی و همچنین رویدادهایی

با حضور محبوبه صائمی، مشاور خانواده و دانش آموخته علوم تربیتی، در بخش نابینایان کتابخانه مرکزی بجنورد برگزار شد. این نشست با حضور چهار نفر از علاقه مندان،

به بررسی نشانه ها و عوامل مؤثر بر افسردگی اختصاص داشت. نشانه ها و عوامل افسردگی صائمی با اشاره به تأثیر افسردگی

نشست تخصصی مشاوره خانواده با محوریت شناخت اختلال افسردگی و بررسی راهکارهای مقابله با آن، در بخش نابینایان کتابخانه مرکزی بجنورد برگزار شد تا گامی در جهت ارتقای سطح سلامت روان جامعه برداشته شود. جواد جهانی، خبرنگار ارمنان:

محبوبه صائمی، مشاور خانواده، در نشستی روان شناسی بر نقش حمایت عاطفی خانواده و ضرورت دریافت کمک تخصصی برای مدیریت افسردگی تأکید کرد.

خبرنگار ارمنان: نشست مشاوره خانواده روز یکشنبه ۱۹ مهرماه ۱۴۰۵،

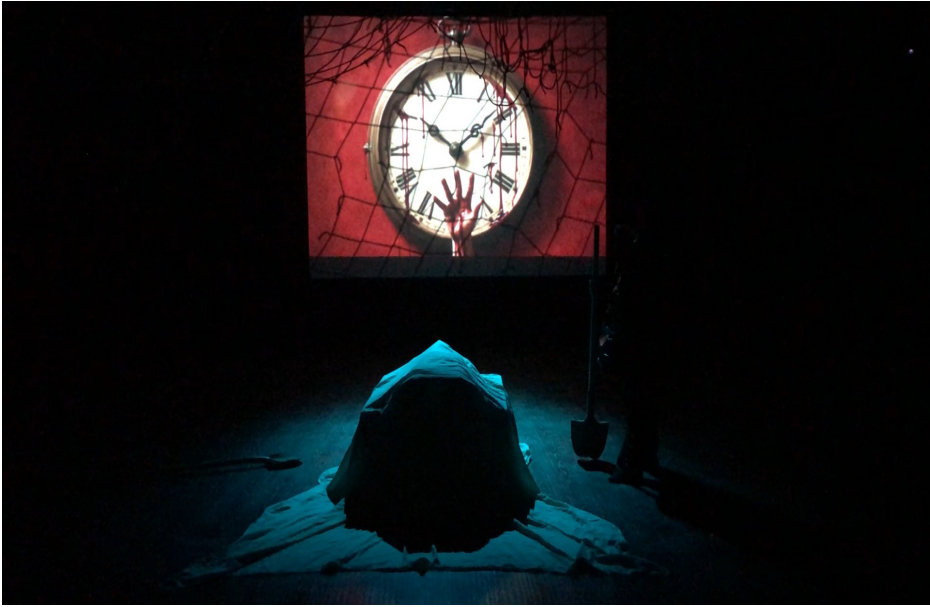
این مشاور خانواده با تأکید بر اهمیت شناسایی به موقع نشانه های پایدار افسردگی، مراجعه به روان شناس یا روان پزشک را برای دریافت کمک تخصصی ضروری دانست.

در بخش دیگری از نشست، راهکارهایی مانند گفت و گوی مؤثر، شنیدن بدون قضاوت، تقویت روابط عاطفی و پرهیز از سرزنش و مقایسه، به عنوان روش های حمایت از افراد مبتلا مطرح شد.

این برنامه با هدف افزایش آگاهی عمومی درباره افسردگی و تقویت نقش خانواده در حمایت از سلامت روان برگزار شد.

مانند ازدواج، طلاق، مهاجرت، فقدان عزیزان و بیماری را از عوامل زمینه ساز این اختلال برشمرد. ضرورت حمایت از خانواده و درمان تخصصی

وقتی جنگ تمام می‌شود، سکوت آغاز می‌شود

گفت‌وگوی اختصاصی «ارمغان» با علی سعادتی، نویسنده و کارگردان نمایش «آکوارיום»؛ از نخستین جرقه‌های خلق اثر تا مواجهه با حافظه، انتظار و زخم‌های بجنورد به بخش مهمان بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت؛ واکاوی جهان ذهنی اثری که به جای هیاهوی میدان نبرد، سکوت بازماندگان را روایت می‌کند.

وقتی جنگ تمام می‌شود، سکوت آغاز می‌شود

گفت‌وگوی اختصاصی «ارمغان» با علی سعادتی، نویسنده و کارگردان نمایش «آکوارיום»؛ از نخستین جرقه‌های خلق اثر تا مواجهه با حافظه، انتظار و زخم‌های

به بهانه راه‌یابی نمایش «آکوارיום» از بجنورد به بخش مهمان بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت؛ واکاوی جهان ذهنی اثری که به جای هیاهوی میدان نبرد، سکوت بازماندگان را روایت می‌کند.

گاهی یک نمایش نه از دل حادثه‌ای بزرگ، نه از هیاهوی یک نبرد و نه حتی از یک داستان ازپیش‌تعیین‌شده، بلکه از سکوتی طولانی متولد می‌شود؛ از تصویر انسانی که نشسته است، انتظار می‌کشد و در حصار خاطراتش، روزهایی را زندگی می‌کند که گویی هرگز به پایان نمی‌رسند. «آکوارיום»، تازه‌ترین اثر نمایشی علی سعادتی، نویسنده و کارگردان تئاتر بجنورد، از چنین نقطه‌ای آغاز شده است؛ نمایشی با محوریت یک شهید مفقودالاثر که به جای بازآفرینی مستقیم میدان جنگ، به سراغ زندگی پس از جنگ، حافظه بازماندگان و انتظارهای بی‌پایان می‌رود. اثری که اکنون با راه‌یابی به بخش مهمان بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت، فرصتی برای دیده‌شدن در گستره‌ای فراتر از جغرافیای تولید خود یافته‌است.

سعادتی در نخستین بخش از گفت‌وگوی اختصاصی با هفته‌نامه «ارمغان»، از تولد «آکوارיום» در یک «وقفه»، معنای دوگانه امنیت و اسارت در پشت دیواره‌های شیشه‌ای، نقش تصویر در شکل‌گیری جهان نمایش و چرایی انتخاب سکوت به جای هیاهوی جنگ سخن می‌گوید. او معتقد است آنچه پس از خاموش‌شدن صدای انفجار در درون انسان‌ها باقی می‌ماند، گاه از خود جنگ دشوارتر دیده می‌شود.

از بجنورد تا جشنواره مقاومت؛ روایتی که از سکوت آغاز شد

گزارش و گفت‌وگوی اختصاصی هفته‌نامه ارمغان گروه فرهنگ و هنر

جنگ‌ها در تقویم تاریخ روز آغاز و پایان دارند؛ اما در حافظه انسان‌ها، همیشه تابع تاریخ و تقویم نیستند. ممکن است صدای آخرین گلوله خاموش شده باشد، سربازان به خانه بازگشته باشند و سال‌ها از پایان یک نبرد گذشته باشد، اما در گوشه‌ای از یک خانه، پشت پنجره‌ای رو به خیابان یا در سکوت اتاقی که خاطرات در آن انباشته شده‌اند، جنگ همچنان ادامه داشته باشد؛ نه با سلاح و انفجار، بلکه با انتظار، غیبت، خاطره و پرسش‌هایی که پاسخی برای آن‌ها پیدا نمی‌شود.

شاید یکی از دشوارترین مأموریت‌های هنر، به‌ویژه تئاتر، روایت همین بخش نادیده و خاموش زندگی باشد؛ جایی که دیگر از صحنه‌های پرتلهاب نبرد خبری نیست، اما پیامدهای انسانی آن همچنان بر زندگی بازماندگان سایه افکنده است.

نمایش «آکوارיום»، به نویسندگی و کارگردانی علی سعادتی، از همین منظر قابل تأمل است.

اثری که با محوریت یک شهید مفقودالاثر شکل گرفته، اما بنا بر توضیحات خالق آن، قصد ندارد صرفاً در چارچوب روایت مستقیم جنگ باقی بماند. سعادتی تلاش کرده است از مسیر تصویر، سکوت، حافظه و استعاره، به لایه‌هایی از تجربه انسانی نزدیک شود که معمولاً در روایت‌های پرحادثه جنگ کمتر فرصت ظهور پیدا می‌کنند.

نام «آکوارיום» در میان ۱۶ اثر منتخب بخش مهمان تئاتر صحنه‌ای بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت قرار گرفته است؛ رویدادی که با شعار «ایران، صحنه جاودان مقاومت» برگزار می‌شود و حضور این اثر در آن، فرصتی برای معرفی ظرفیت‌های تئاتر بجنورد و خراسان شمالی به شمار می‌رود.

بر اساس اعلام دبیرخانه جشنواره، نمایش‌های منتخب این بخش در استان‌های محل تولید خود اجرا می‌شوند؛ بنابراین «آکوارיום» نیز قرار است در خراسان شمالی روی صحنه برود.

بالین‌حال، اهمیت این اثر را نمی‌توان تنها به حضور در یک جشنواره محدود کرد. آنچه «آکوارיום» را به موضوعی

برای گفت‌وگویی جدی تبدیل می‌کند، بیش از هر چیز، نوع نگاه نویسنده و کارگردان آن به مفهوم جنگ، انتظار و زندگی انسان در محاصره‌خاطرات‌است.

در گزارش پیشین «ارمغان» با عنوان «از غلیان تمرین تا آستانه اجرا؛ واکاوی ابهام در دنیای آکوارיום»، به فضای شکل‌گیری این نمایش، اهمیت سکوت، نور، سایه و جهان استعاری آن پرداخته بودیم.

اکنون در نخستین بخش از گفت‌وگوی اختصاصی با علی سعادتی، به نقطه‌ای بازمی‌گردیم که همه‌چیز از آن آغاز شد؛ لحظه‌ای که هنوز نه صحنه‌ای شکل گرفته بود، نه شخصیتی سخن می‌گفت و نه داستانی روایت می‌شد.

تنها یک تصویر وجود داشت؛ انسانی در سکوت. «آکوارיום» از یک وقفه متولد شد، نه از یک‌ایده‌دراماتیک

اما در جهان ذهنی علی سعادتی، مسیر شکل‌گیری «آکوارיום» ظاهراً از الگوی دیگری پیروی کرده است.

او در پاسخ به نخستین پرسش «ارمغان» درباره خاستگاه این نمایش و دغدغه‌ای که به تولد آن انجامید، از مفهومی سخن می‌گوید که شاید در نگاه نخست، نقطه آغاز متعارفی برای یک اثر نمایشی نباشد: «وقفه».

سعادتی توضیح می‌دهد:

«جرقه آکوارיום از یک وقفه شروع شد؛ نه یک ایده دراماتیک. تصویری از کسی که در اتاقش نشسته و هیچ کار خاصی نمی‌کند. دغدغه من در اینجا حضور بود، نه‌عمل».

این پاسخ، نخستین نشانه از رویکردی است که می‌توان آن را تلاش برای فاصله‌گرفتن از روایت‌های صرفاً حادثه‌محوردانست.

کارگردان «آکوارיום» در ادامه، تصویری روشن‌تر از دغدغه اولیه خود ارائه می‌کند:

«آکوارיום وقتی متولد شد که فهمیدم ما آدم‌ها گاهی در حافظه خودمان، مثل ماهی‌های پشت شیشه، در یک محیط بسته مدام دور خودمان می‌چرخیم.»

آکوارיום؛ امنیتی که می‌تواند زندان باشد

انتخاب عنوان برای یک نمایش، گاه نخستین قرارداد ذهنی میان اثر و مخاطب

تماشاگر پیش از ورود به سالن، با نام نمایش مواجه می‌شود و براساس همان نام، تصویری اولیه از جهان اثر در ذهن خودمی‌سازد.

اما «آکوارיום» برای نمایشی که با موضوع شهید مفقودالاثر و پیامدهای انسانی جنگ پیوند دارد، عنوانی غیرمنتظره است. این نام نه نشانه‌ای مستقیم از میدان نبرد دارد و نه در نگاه نخست، مخاطب را به فضای آثار مرتبط با دفاع مقدس هدایت می‌کند. از سعادتی می‌پرسیم چرا چنین نامی را انتخاب کرده و این فضای شیشه‌ای چه نسبتی با جهان نمایش دارد.

پاسخ او، بر دوگانگی بنیادینی استوار است که در مفهوم آکوارיום وجود دارد:

«آکوارיום فضای امنی است که همزمان یک زندان است. شیشه، فاصله لازم را برای من کارگردان و مخاطب ایجاد می‌کند تا بتوانیم بدون قضاوت مستقیم، فقط تماشاکنیم.»

موجودات درون آکوارיום از برخی خطرهای جهان بیرون محافظت می‌شوند، اما همین حفاظت، به بهای محدودشدن جهان آن‌هاتمام می‌شود.

این فاصله در نگاه سعادتی، صرفاً یک مانع فیزیکی نیست، بلکه بخشی از شیوه مواجهه مخاطب با اثر است.

او می‌خواهد تماشاگر پیش از آنکه درباره شخصیت‌ها و وضعیت آن‌ها داوری کند، فرصت مشاهده داشته باشد.

کارگردان «آکوارיום» در توضیح بیشتر این مفهوم می‌گوید:

«این شفافیت شیشه، دروغ یک محیط محافظت‌شده را برملا می‌کند؛ اینکه فکر می‌کنیم در امانیم، اما در واقع زیر ذره‌بین زمان هستیم.»

تعبیر «زیر ذره‌بین زمان» از جمله کلیدی‌ترین بخش‌های این گفت‌وگوست.

از این منظر، آکوارיום می‌تواند تصویری از زندگی در محیطی ظاهراً آرام باشد؛ محیطی که در پس سکون آن، کشمکی خاموش جریان دارد.

این همان تضادی است که امکان می‌دهد نام ساده و آشنای یک ظرف شیشه‌ای، به مفهومی پیچیده در جهان نمایش تبدیل‌شود.

«برای من، آکوارיום بیش از هر چیز انتظاراست»

این پرسش‌ها را با علی سعادتی در میان می‌گذاریم.

پاسخ او برخلاف آنچه شاید از یک نویسنده و کارگردان انتظار برود، تلاشی برای ارائه تفسیر قطعی از اثر نیست. او نمی‌خواهد تنها یک کلید برای گشودن جهان نمایش در اختیار مخاطب قراردهد.

سعادتی می‌گوید:

«اجازه دهید مخاطب انتخاب کند. برای من، آکوارיום بیشتر از هر چیز انتظار است؛ انتظاری که نمی‌دانی برای چیست.»

این تعریف از انتظار، تفاوت مهمی با شکل متعارف آن دارد.

انتظار معمولاً با موضوعی مشخص معنا پیدا می‌کند؛ انسان منتظر بازگشت کسی، وقوع اتفاقی یا رسیدن خبری است.

اما سعادتی از نوعی انتظار سخن می‌گوید که حتی موضوع آن نیز ممکن است روشن نباشد.

انتظاری که به جای یک وضعیت موقت، می‌تواند به شیوه‌ای از زیستن تبدیل شود.

در چنین وضعیتی، انسان تنها منتظر رسیدن یک اتفاق نیست؛ گویی تمام زندگی او در حالتی از تعلیق قرار گرفته است.

بالین‌حال، سعادتی بر حق مخاطب برای رسیدن به تفسیر شخصی تأکید می‌کند:

«اگر کسی در آن حبس ببیند، درست است؛ اگر امنیت کاذب ببیند، باز هم درست است. من ترجیح می‌دهم مخاطب در همان سکوت آکوارיום غرق شود تا اینکه بخواهد دائم دنبال معنی بگردد.»

این سخن، دریچه‌ای به نگاه او درباره رابطه اثر هنری و مخاطب می‌گشاید.

در این رویکرد، نمایش قرار نیست مجموعه‌ای از نشانه‌ها باشد که تماشاگر موظف است معنای ازپیش‌تعیین‌شده آن‌ها را کشف کند.

برعکس، مخاطب می‌تواند با تجربه زیسته، خاطرات و دریافت شخصی خود وارد جهان نمایش شود و برداشت متفاوتی از آن داشته‌باشد.

به بیان دیگر، سعادتی به جای تحمیل یک معنا، بر ایجاد یک تجربه تأکید می‌کند.

وقتی معنا در جریان تمرین متولد می‌شود

درباره «آکوارיום» نیز این پرسش مطرح است که آیا تصویر شیشه، فضای بسته و مفهوم انتظار، از همان ابتدا چارچوب فکری مشخصی داشته یا در مسیر نوشتن و تمرین به تدریج شکل گرفته است.

سعادتی در پاسخ، از شیوه‌ای سخن می‌گوید که در آن، فرآیند خلق اثر اهمیت ویژه‌ای دارد. او توضیح می‌دهد:

«هیچ‌وقت از ابتدا یک استعاره مشخص نداشتم. این‌ها حین تمرین به دست آمد. من ابتدا فضا را می‌سازم، بعد اجازه می‌دهم کاراکترها در آن زندگی کنند و خود فضا، کم‌کم حرفش را به ما می‌زند.»

این پاسخ نشان می‌دهد که در تجربه خلق «آکوارיום»، تمرین تنها مرحله‌ای برای آماده‌سازی یک متن ازپیش‌نوشته‌شده نبوده، بلکه در شکل‌گیری مفاهیم اثر نیز نقش داشته است.

در چنین فرآیندی، کارگردان ابتدا موقعیتی را فراهم می‌کند و سپس به شخصیت‌ها و روابط میان آن‌ها فرصت می‌دهد تا در آن فضا شکل‌بگیرند.

به این ترتیب، بخشی از جهان معنایی نمایش نه از طریق تصمیم‌های قطعی اولیه، بلکه در جریان مواجهه با فضا و شخصیت‌ها پدید می‌آید.

سعادتی برای توضیح این رویکرد از تعبیر انگلیسی «Let things ride» استفاده می‌کند؛ تعبیری که در این گفت‌وگو می‌توان آن را به معنای اجازه‌دادن به جریان طبیعی امور در فرآیند خلق اثر دانست.

اودرادامه می‌گوید:

«اگر از اول برایش نقشه می‌کشیدم، مصنوعی می‌شد.»

این جمله، نشان‌دهنده حساسیت کارگردان نسبت به خطر تصنع در شکل‌گیری مفاهیم نمایشی است.

از نگاه او، استعاره زمانی می‌تواند با جهان اثر پیوندی طبیعی برقرار کند که صرفاً به عنوان یک مفهوم آماده بر نمایش تحمیل‌نشده‌باشد.

در این شیوه، فضا، شخصیت و فرآیند تمرین در تعامل با یکدیگر قرار می‌گیرند و معنا به تدریج از دل این تعامل بیرون می‌آید.

«من همیشه با تصویر شروع می‌کنم، نه با دیالوگ یا داستان»

برای شناخت جهان فکری یک کارگردان، گاهی دانستن اینکه اثر خود را از کجا آغاز می‌کند، به اندازه شناخت موضوع نمایش اهمیت دارد.

اما علی سعادتی، نقطه آغاز خود را تصویر می‌داند.

وقتی از او می‌پرسیم در خلق «آکوارיום» ابتدا شخصیت شکل گرفت، موقعیت پدید آمد یا مضمون و داستان، پاسخ می‌دهد:

«نقطه آغاز یک تصویر ذهنی بود: یک بدن که در فضایی بی‌زمان معلق است. من همیشه با تصویر شروع می‌کنم، نه با دیالوگ یا داستان. شخصیت‌ها از دل همین تصاویر بیرون می‌آیند.»

نکته قابل توجه آن است که سعادتی، اثر جنگ را به تجربه مستقیم حضور در میدان نبرد محدود نمی‌کند.

این نگاه، دامنه موضوع نمایش را از یک واقعه تاریخی مشخص به پرسشی گسترده‌تر درباره نسبت انسان، حافظه و جامعه‌گسترش می‌دهد.

در چنین بستری، «آکوارיום» می‌تواند بستری برای تأمل درباره چگونگی استمرار گذشته در زندگی روزمره باشد؛ گذشته‌ای که گاه در روایت‌های آشکار حضور دارد و گاه در سکوت‌ها، عادت‌ها و انتظارهای انسان‌ها خود را نشان می‌دهد.

یک لیوان آب، نوری ضعیف و تمام جهان «آکوارיום»

در پایان این بخش از گفت‌وگو، پرسشی را با علی سعادتی مطرح می‌کنیم که می‌تواند عصاره جهان ذهنی نمایش را روشن‌تر کند.

از او می‌خواهیم اگر قرار باشد تنها یک تصویر یا یک لحظه را به عنوان هسته اولیه و به تعبیر دیگر، «DNA آکوارיום» معرفی کند، آن تصویر را توصیف کند.

پاسخ او، برخلاف پیچیدگی مفاهیمی که در طول گفت‌وگو مطرح شده، بسیار ساده‌است:

«اگر بخواهم DNA آکوارיום را در یک تصویر خلاصه کنم، آن تصویر یک لیوان آب است که در فضای تاریک، نوری ضعیف‌به‌آن می‌تابد.»

در این تصویر، نه خبری از صحنه‌ای عظیم است و نه حضور شخصیت‌های متعددیاردادی‌پرهیجان.

تنها یک لیوان آب وجود دارد، فضایی تاریک‌ونوری‌ضعیف.

اما همین عناصر ساده، از نگاه خالق اثر، ظرفیت بیان جهان مفهومی نمایش را دارند.

سعادتی در توضیح این تصویر می‌گوید:

«آب نماد سیالیت و زندگی است، اما در آن لیوان حبس شده و نور ضعیف، همان نوری است که حقیقت وضعیت ما را در این جهان کوچک، روشن می‌کند. همین! سادگی محض.»

این تصویر، پیوندی آشکار با مفهوم آکواریوم‌دارد.

آب، عنصری جاری و سیال است، اما درون لیوان، محدوده‌ای مشخص پیدا می‌کند.

نور نیز اگرچه ضعیف است، اما امکان دیده‌شدن را فراهم می‌سازد.

در این ترکیب، زندگی و محدودیت، تاریکی و روشنایی و سکون و سیالیت در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند.

نکته مهم‌تر، تأکید سعادتی بر سادگی است.

او برای توضیح هسته اولیه اثر خود به تصویری پیچیده متوسل نمی‌شود؛ بلکه از ابتدایی‌ترین عناصر بهره می‌گیرد.

گویی می‌خواهد نشان دهد برای بیان یک وضعیت عمیق انسانی، همیشه نیازی به انبوهی از نشانه‌ها و اتفاقات نیست.

گاهی یک لیوان آب در تاریکی، می‌تواند آغازگر پرسش‌هایی باشد که پاسخ آن‌ها به سادگی پیدا نمی‌شود.

از روایت قهرمانی تا تأمل در تجربه بازماندگان

در توضیحات او، چند مفهوم پیوسته تکرار می‌شوند: حضور، حافظه، انتظار، فاصله،زمان‌وسکوت.

این مفاهیم در ظاهر مستقل‌اند، اما در جهان «آکوارיום» به یکدیگر پیوند می‌خورند.

در نهایت، همه این عناصر در نسبت با زمان و حافظه قرار می‌گیرند.

بااین‌حال، نکته قابل تأمل در سخنان سعادتی آن است که او نمی‌خواهد معنای نمایش را به یک برداشت واحد تقلیل‌دهد.

او حتی زمانی که آکوارיום را بیش از هر چیز نماد انتظار می‌داند، امکان تفسیرهای دیگر را نیز به رسمیت می‌شناسد.

ازاین‌رو، سخنان سعادتی در این گفت‌وگو را باید دریچه‌ای برای شناخت نیت هنری و فرآیند خلق «آکوارיום» دانست، نه داوری نهایی درباره کیفیت و دستاوردهای اجرایی آن.

«آکوارיום» و فرصتی برای دیده‌شدن تئاتر خراسان شمالی
تصویر بدنی معلق در فضایی بی‌زمان، با مفاهیمی که سعادتی پیش‌تر درباره انتظار، حافظه و محدودیت مطرح کرده بود، پیوند پیدا می‌کند.

در این تصویر، زمان به معنای متعارف آن حضور ندارد و بدن انسان در وضعیتی نامشخص قرار گرفته است.

نه حرکت به سوی مقصدی روشن دیده می‌شود و نه توقفی که بتوان برای آن پایانی قطعی تصور کرد.

این تصویر را می‌توان در امتداد همان «وقفه» اولیه فهمید؛ لحظه‌ای که انسان در آن حضور دارد، اما کنش بیرونی الزاما مهم‌ترین عنصر وضعیت او نیست.

چنین نگاهی به خلق نمایش، اهمیت زبان بصری را در جهان هنری سعادتی برجسته‌می‌کند.

در این رویکرد، تصویر تنها وسیله‌ای برای همراهی با داستان نیست؛ بلکه می‌تواند خود، منشأ شکل‌گیری داستان و شخصیت باشد.

به همین دلیل، برای فهم «آکوارיום» شاید لازم باشد در کنار آنچه شخصیت‌ها می‌گویند، به آنچه در سکوت و در نسبت میان بدن، فضا و زمان شکل می‌گیرد نیز توجه‌شود.

چرا جنگ در «آکوارיום» با سکوت روایت می‌شود؟

یکی از مهم‌ترین محورهای این گفت‌وگو، انتخاب زاویه دید کارگردان در مواجهه‌باموضوع جنگ‌است.

نمایش «آکوارיום» با محوریت یک شهید مفقودالاثر شکل گرفته است؛ موضوعی که می‌توانست زمینه‌ساز روایتی مستقیم از میدان نبرد، شهادت، عملیات نظامی یا وقایع‌تاریخی‌باشد.

اما سعادتی ترجیح داده است به جای تمرکز بر صحنه‌های جنگ، به سراغ زندگی‌پس‌ازآن‌برود.

از او می‌پرسیم چرا چنین مسیری را انتخاب کرده و چه چیزی در جهان بازماندگان برایش اهمیت بیشتری داشته است.

پاسخ او، یکی از محوری‌ترین گزاره‌های این مصاحبه را در خود دارد:

«چون جنگ در سینما اغلب هیاهو است. من به سکوت پس از انفجار علاقه دارم.»

او سپس تفاوت میان ثبت رویداد جنگ و نمایش پیامدهای درونی آن را توضیح می‌دهد:

«هیاهو (جنگ) برای ثبت شدن راحت است، اما چیزی که بعد از آن در وجود آدم‌ها باقی می‌ماند (آن ویرانه درونی)، سخت‌تر دیده می‌شود.»

این نگاه، نقطه تمرکز روایت را از خود حادثه به تأثیرات انسانی آن منتقل می‌کند.

اما آنچه پس از پایان جنگ در ذهن و زندگی انسان‌ها باقی می‌ماند، همیشه چنین نشانه‌های آشکاری ندارد.

از این منظر، «آکوارיום» می‌کوشد توجه مخاطب را به بخشی از تجربه جنگ جلب کند که کمتر در قالب تصاویر پر حادثه‌قابل‌نمایش‌است.

سعادتی برای توضیح رویکرد خود از اصطلاح «رنالیسم خام» استفاده می‌کند و می‌گوید:

«رنالیسم خام یعنی همین؛ نشان دادن روزهای خاکستری بعد از تمام شدن تیت‌رهای خبری.»

این تعبیر، شاید یکی از دقیق‌ترین توصیف‌هایی باشد که کارگردان از جهان مورد نظر خود ارائه می‌دهد.

اما زندگی انسان‌ها پس از پایان خبر ادامه‌دارد.

در چنین شرایطی، روزهای عادی و به‌ظاهر بی‌حادثه، خود می‌توانند حامل عمیق‌ترین کشمکش‌های انسانی باشند.

«آکوارיום» بنا بر توضیحات خالقش،

می‌خواهد به همین روزهای خاکستری نزدیک شود؛ روزهایی که شاید در آن‌ها اتفاق بزرگی رخ ندهد، اما آثار اتفاقی بزرگ همچنان حضور داشته باشد.

 	
جنگی که نسل‌های بعدنیز سایه‌ان را احساس می‌کنند	

جنگ، تنها تجربه کسانی نیست که مستقیماً در میدان نبرد حضور داشته‌اند.

این مسئله، به‌ویژه در جامعه‌ای که تجربه جنگ بخشی از حافظه تاریخی آن را تشکیل می‌دهد، اهمیتی قابل توجه دارد.

از علی سعادت‌ی می‌پرسیم تجربه‌های شخصی، مشاهده‌های اجتماعی و خاطرات نسل جنگ تا چه اندازه در شکل‌گیری جهان «آکوارיום» تأثیر داشته‌اند.

اوپاسخ می‌دهد:

«این اثر ترکیبی از مشاهده‌گری و حافظه است. ما در این جغرافیا با سایه جنگ بزرگ شده‌ایم، حتی اگر خودمان در میدان نبوده باشیم.»

سعادت‌ی در ادامه تأکید می‌کند:

«این اثر، بازتاب آن سایه سنگین در زندگی‌های معمولی و روزمره است.»

در این پاسخ، دو مفهوم «مشاهده‌گری» و «حافظه» در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند.

مشاهده‌گری به جهان پیرامون و تجربه‌های قابل دیدن مربوط می‌شود، درحالی‌که حافظه، گذشته را به اکنون پیوند می‌دهد.

حضور «آکوارיום» در بخش مهمان بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت، از منظر دیگری نیز اهمیت دارد؛ نسبتی که این اثر با ظرفیت‌های تئاتر خراسان شمالی برقرار می‌کند.

تئاتر در استان‌ها، افزون بر نقش فرهنگی و هنری خود، بستری برای شکل‌گیری روایت‌های بومی، تجربه‌های خلاقانه و حضور نسل‌های مختلف هنرمندان است.

راه‌یابی یک اثر از بجنورد به فهرست منتخبان یک رویداد ملی و بین‌المللی، می‌تواند فرصتی برای معرفی بخشی از این ظرفیت‌ها فراهم کند.

«آکوارיום» اکنون در موقعیتی قرار گرفته است که می‌تواند از یک تجربه تولید تئاتری در بجنورد، به موضوعی برای گفت‌وگوی گسترده‌تر درباره زبان نمایش، روایت جنگ و نسبت هنر با حافظه تاریخی تبدیل شود.

می‌توان از میدان نبرد گفت و می‌توان از خانه‌ای سخن گفت که آثار جنگ هنوز در آن حضور دارد.

می‌توان صدای انفجار را بازآفرینی کرد و می‌توان سکوت پس از آن را به موضوع نمایش تبدیل کرد.

می‌توان حادثه را روایت کرد و

نشست تخصصی «پویایی‌های رابطه و پیوند عاطفی» با حضور کارشناس مشاوره خانواده برگزار شد

--	--	--	--	--	--

پویایی مثبت در زندگی مشترک اعلام گردید.

بررسی مباحث بر پایه متون علمی معتبر این نشست آموزشی با تمرکز بر محورهای کلیدی کتاب برجسته «محکم در آغوشم بگیر» اثر سوزان جانسون (با ترجمه سمانه پرهیزکاری، انتشارات میلکان) تدوین و ارائه شد. در این جلسه، موضوعات زیر مورد بحث و بررسی دقیق قرار گرفت:

✳️ آشنایی با الگوهای دلبستگی در روابط انسانی؛

✳️ شناخت چرخه رفتاری و نقاط حساس در تعاملات زوجین؛

✳️ مهارت حضور و ماندن در لحظات دشوار ارتباطی؛

✳️ پیوند میان بخشش آسیب‌ها و اهمیت لمس سازنده و فیزیکی در تقویت پیوند عاطفی.

رویکرد نوین به الگوهای دلبستگی رئوف نجفی در بخش اصلی سخنان خود، ضمن مقایسه نگاه سنتی با رویکردهای نوین دلبستگی، به تبیین سه نوع رابطه پرداخت و تأکید کرد که روابط عاطفی و جنسی، پیوندی تنگاتنگ با یکدیگر دارند و هر یک به عنوان عاملی برای تقویت استحکام بنیان خانواده عمل می‌کنند.

شایان ذکر است که جلسات مشاوره‌ای و آموزشی کتابخانه مرکزی بجنورد، به‌صورت هفتگی و هر چهارشنبه ساعت ۱۶ الی ۱۷:۳۰ برگزار می‌گردد. شرکت در این دوره‌ها برای تمامی اعضای کتابخانه به‌صورت آزاد و رایگان می‌باشد.

می‌توان به سراغ انسان‌هایی رفت که سال‌ها پس از حادثه، همچنان با پیامدهای آن زندگی می‌کنند.

این‌ها مسیرهای متفاوتی برای مواجهه هنری با یک موضوع‌اند و ارزش هر مسیر، در نهایت به چگونگی تحقق آن در اثر بستگی دارد.

پایان بخش نخست؛ جنگ تمام می‌شود، اما خاطره نه

گفت‌وگوی ما با علی سعادت‌ی از یک پرسش ساده آغاز شد: «آکوارיום از کجا متولدشد؟»

پاسخ او، ما را نه به یک واقعه تاریخی مشخص برد و نه به صحنه‌ای پرهیجان از جنگ.

او از انسانی گفت که در اتفاقی نشسته است.

از حضوری بی‌عمل، از حافظه‌ای که می‌تواند به محیطی بسته تبدیل شود، از شیشه‌ای که هم امنیت می‌آفریند و هم زندان، از انتظاری که حتی موضوع آن روشن نیست و از سکوتی که پس از انفجار باقی می‌ماند.

در پایان نیز تمام این جهان را در تصویری کوچک خلاصه کرد: یک لیوان آب در تاریکی، زیر نوری ضعیف.

شاید همین فاصله میان سادگی تصویر و گستردگی مفاهیم، مهم‌ترین ویژگی جهان ذهنی «آکوارיום» باشد.

نمایشی که خالق آن می‌خواهد به جای بازگویی آنچه در میدان جنگ

نخستین سالگرد درگذشت حاج قاسم مهرنیا در بجنورد برگزار می‌شود / یادواره نیم‌قرن تلاش شاعر پیشکسوت آیینی

--	--	--	--	--	--

هم‌زمان با نخستین سالگرد درگذشت حاج قاسم مهرنیا، شاعر پیشکسوت آیینی، مداح و از چهره‌های ماندگار فرهنگی خراسان شمالی، آیین بزرگداشتی روز پنجشنبه ۲۳ مهرماه ۱۴۰۵ در آرامستان جاوید بجنورد برگزار می‌شود.

جواد جهانی خبرنگار ارمغان:

آیین نخستین سالگرد درگذشت حاج قاسم مهرنیا، شاعر پیشکسوت آیینی، مداح و پیرغلام اهل بیت(ع)، پنجشنبه ۲۳ مهرماه در آرامستان جاوید بجنورد برگزار خواهد شد.

سرویس فرهنگ و ادب

نیم‌قرن خدمت به فرهنگ آیینی و ادبیات بومی هم‌زمان با نخستین سالگرد درگذشت حاج قاسم مهرنیا، شاعر پیشکسوت آیینی و از چهره‌های ماندگار فرهنگی و مذهبی خراسان شمالی، مراسم بزرگداشت این هنرمند فقید روز پنجشنبه ۲۳ مهرماه ۱۴۰۵، ساعت ۱۵ در قطعه نام‌آوران آرامستان جاوید بجنورد برگزار می‌شود.

رخ داده، به آنچه پس از جنگ در درون انسان‌ها باقی مانده است نزدیک شود.

در این نگاه، جنگ تنها مجموعه‌ای از رخداد‌های ثبت‌شده در تاریخ نیست؛ تجربه‌ای است که می‌تواند در حافظه انسان‌ها ادامه پیدا کند و بر زندگی روزمره آن‌ها سایه بیندازد.

باین‌همه، «آکوارיום» هنوز پرسش‌های مهمی پیش روی ما می‌گذارد.

پاسخ این پرسش‌ها را باید در ادامه گفت‌وگو با خالق اثر و در نهایت، در مواجهه با اجرای نمایش جست‌وجو کرد.

اما تا اینجای گفت‌وگو، یک نکته روشن است: علی سعادت‌ی در «آکوارיום» به دنبال بازنمایی صرف یک واقعه نیست؛ او می‌خواهد درباره آنچه از واقعه در انسان باقی می‌ماند سخن بگوید.

شاید جنگ در یک روز به پایان برسد، اما برای کسانی که در حصار خاطره و انتظار زندگی می‌کنند، پایان جنگ همیشه به معنای پایان رنج نیست.

و شاید «آکوارיום» دقیقاً از همین نقطه آغاز می‌شود؛ از جایی که هیاهوی تاریخ خاموش شده، اما زندگی هنوز در سکوت، روایت ناگفته خود را ادامه می‌دهد.

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

زنده‌یاد مهرنیا که ۱۵ آذرماه ۱۳۲۴ در محله خاور بجنورد متولد شد، بیش از نیم‌قرن از عمر خود را صرف فعالیت‌های فرهنگی، ادبی و مذهبی کرد و از بنیان‌گذاران هیئت شاهزاده علی‌اصغر(ع)، معروف به «دیوانگان حسینی»، بود.

کارنامه پربار و یادگارهای ماندگار این شاعر و مداح پیشکسوت، علاوه بر سرودن اشعار آیینی و عرفانی، در زمینه گردآوری فرهنگ عامه، ثبت آداب‌ورسوم محلی و معرفی مشاهیر خراسان شمالی نیز فعالیت داشت. مسئولیت دبیرخانه شورای شعر استان، داوری جشنواره‌های ادبی و تألیف کتاب «قطره‌ای از قلمز» از دیگر سوابق فرهنگی او به شمار می‌رود.

حاج قاسم مهرنیا در مهرماه ۱۴۰۴ و در ۸۰سالگی چشم از جهان فروبست؛ اما یادگارهای ادبی و سال‌ها تلاش او برای پاسداشت شعر آیینی و فرهنگ بومی بجنورد همچنان در حافظه فرهنگی استان باقی است.

مراسم نخستین سالگرد درگذشت این هنرمند فقید با حضور خانواده، دوستان، شاعران، مداحان و علاقه‌مندان به فرهنگ و ادب آیینی برگزار خواهد شد. هیئت تحریریه هفته‌نامه «ارمغان» یاد و خاطره این شاعر و پیرغلام اهل‌بیت(ع) را گرامی می‌دارد.

فراخوان نخستین بخش تخصصی عکاسی بیست‌ویکمین جشنواره تئاتر استان منتشر شد

با هوش مصنوعی پذیرفته نمی‌شوند. ویرایش نور، رنگ و کادر مجاز است، اما تغییر اساسی محتوای تصویر ممنوع خواهد بود. آثار با فرمت JPG و همراه مشخصات فردی، شماره تماس و نام نمایش ارسال شوند.

جوایز و مهلت ارسال

به برگزیدگان اول تا سوم و بخش تقدیر، لوح سپاس و جایزه نقدی اهدا می‌شود؛ نفر اول تندیس جشنواره نیز دریافت می‌کند.

مهلت ارسال: ۳۰ آبان‌ماه
اعلام راه‌یافتگان: ۱۰ آذرماه
محل اختتامیه: مجتمع فرهنگی هنری گلشن

ارسال آثار در تلگرام و ایتا: ۰۹۱۵۹۸۴۳۸۸۱

دبیر جشنواره: پیمان حمیدی‌پور، ۰۹۳۷۴۶۰۰۰۲۱

انجمن هنرهای نمایشی استان خراسان شمالی با هدف ماندگار کردن لحظه‌های ناب هنرهای نمایشی، فراخوان بخش تخصصی عکاسی بیست‌ویکمین جشنواره تئاتر استان را منتشر کرد. آخرین مهلت ارسال آثار ۳۰ آبان‌ماه اعلام شده است.

فریبا جهانی خبرنگار ارمنان:

هم‌زمان با بیست و یکمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی، برای نخستین بار بخش تخصصی عکاسی تئاتر استان برگزار می‌شود؛ رویدادی با هدف ثبت لحظه‌های ماندگار نمایش و معرفی توانمندی عکاسان بومی.

محورهای جشنواره و شرایط شرکت

عکاسان اهل خراسان شمالی می‌توانند حداکثر هفت عکس از نمایش‌های اجراشده در استان، شامل آثار صحنه‌ای کوتاه و بلند و نمایش‌های کودک و نوجوان، ارسال کنند.

عکس‌ها باید توسط شرکت‌کننده ثبت شده باشند. آثار تولیدشده

کتاب‌نما

«چیزی پشت در»؛ سفری به اعماق روان‌شناختی و معمایی در قالب کتاب صوتی

موسسه‌ی «آوای پیروک» از انتشار کتاب صوتی «چیزی پشت در» اثر هنری اسلزار با ترجمه‌ی ماندانا گرشاسبی خبر داد؛ روایتی ۶ ساعته در ژانر معمایی-روان‌شناختی با صدای بهمن وخشور که به واکاوی عمیق ترس‌ها و گسست‌های هویتی شخصیت اصلی، «گیل گانرسون»، در فضایی پرتعلیق می‌پردازد.

«چیزی پشت در»؛ سفری به اعماق روان‌شناختی و معمایی در قالب کتاب صوتی

نسخه صوتی اثر هنری اسلزار با ترجمه ماندانا گرشاسبی، با تمرکز

بر روایت‌های معاصر و روان‌شناختی، توسط موسسه آوای پیروک منتشر شد.

کتاب صوتی «چیزی پشت در»، اثر هنری اسلزار، تجربه‌ای متفاوت از شنیدن روایت‌های معمایی را فراهم می‌آورد. این اثر که نسخه کاغذی آن پیش‌تر توسط انتشارات قصه‌باران به چاپ رسیده بود، اکنون در قالب نسخه صوتی با روایتی قدرتمند در دسترس مخاطبان قرار گرفته است.

داستان حول محور زندگی شخصیت اصلی، «گیل گانرسون»، می‌چرخد و با حرکت در مسیر پیوند میان گذشته و حال، به واکاوی مفاهیم عمیقی همچون تنهایی، ترس‌های درونی و جست‌وجوی هویت می‌پردازد. این روایت معاصر، مخاطب را درگیر لایه‌های پیچیده روان‌شناختی شخصیت‌ها کرده و فضایی پرتعلیق را خلق می‌کند که با ساختار معمایی داستان همخوانی کامل دارد.

نسخه صوتی این اثر، حاصل همکاری تیم تولید موسسه آوای پیروک است که در آن، مدیریت تولید، تدوین و صداگذاری توسط هستی صادقی انجام شده و بهمن وخشور نیز در نقش گوینده حضور یافته است.

مشخصات کتاب صوتی:

عنوان: چیزی پشت در
نویسنده: هنری اسلزار
مترجم: ماندانا گرشاسبی
گوینده: بهمن وخشور
مدیریت تولید و صداگذاری: هستی صادقی
مدیریت تولید: موسسه آوای پیروک
مدت زمان روایت: ۶ ساعت و ۱۱ دقیقه

شهرنگار

نقش فضاهای عمومی شهر در ارتقا حس وحدت جامعه

برنامه ریزان و طراحان شهری باید نقش و وظیفه خود را در جهت ارتقاء، انسجام، یکپارچگی و وحدت اجتماعی و غنا بخشیدن به جامعه با طیف های مختلف فکری و اقشار مختلف اجتماعی، لحاظ نمایند.

تنوع فکری جامعه امری مطلوب است و وجود تنوع در نگرش های اجتماعی منجر بر توسعه ای فراگیر خواهد گردید

اما در این بین باید راهبردهایی شکل گیرد تا حس وحدت و یکپارچگی را بین مردم شهر ارتقا داده و باعث انسجام و یکپارچگی مردم به یکدیگر گردند.

برای همسو شدن با این هدف، طراحان شهری مطلوب است رویکرد تازه ای بر طراحی شهری شکل بخشند و فضاهای عمومی را به تجربیات پویا و پر جنب و جوش تبدیل نمایند، که جامعه را به یکدیگر وحدت می بخشد.

در این راستا بهتر است در فضاهای شهری، تعامل های اجتماعی غنی تر گردیده و دارای بار معنایی و غنای فرهنگی مفهومی برآمده از ارزش های اجتماعی، خاطرات مشترک و فرهنگ جامعه گردند.

به بیانی دیگر، فضاهای شهری باید دارای بار معنایی و مکان های غنی و قدرتمندی باشند که مردم را جذب و جامعه اجتماعی را به کنش های هنجاری و وحدت اجتماعی را ایجاد نمایند.

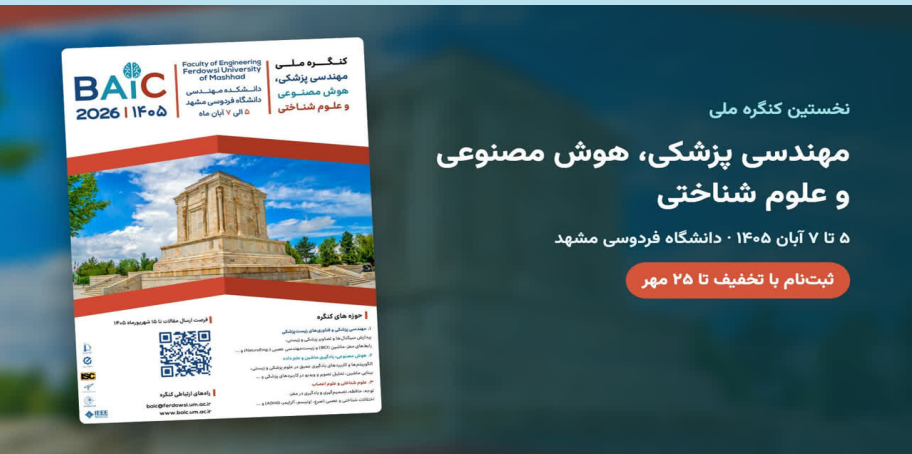

شنبه: ۲۵ مهر - شماره ۵۸۷ - سال ۱۴۰۵ - صفحه ۸

هفته نامه ارمغان خراسان شمالی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و ورزشی صاحب امتیاز و مدیر مسئول: دکتر علی محمد جهانی سر دبیر: مهدی جنتی طراحی و صفحه آرایی: امیرحسین طالبی دبیر تحریریه: محمد جانعلی زاده
نشانی: انتهای خیابان بهارستان، پلاک ۱۸۸ کدپستی: ۹۴۱۵۹۹۸۳۵۶ تلفن: ۰۵۸۳۲۲۹۳۴۳۳ همراه: ۰۹۱۵۳۸۶۰۸۳۹-۰۹۱۹۲۶۷۱۰۷۳-۰۹۱۵۱۸۴۱۳۶۳ پست الکترونیکی: armaghan.kh.sh@gmail.com شبکه مجازی: @armaghan_khorasan سایت: armaghankhorasan.ir

ثبت نام با تخفیف کنگره ملی مهندسی پزشکی، هوش مصنوعی و علوم شناختی تا ۲۵ مهر

نخستین کنگره ملی مهندسی پزشکی، هوش مصنوعی و علوم شناختی (BAIC ۲۰۲۶) از ۵ تا ۷ آبان ماه در دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد برگزار می‌شود. این رویداد میزبان استادان، پژوهشگران، دانشجویان و فعالان حوزه سلامت برای تبادل دانش و معرفی دستاوردهای علمی خواهد بود. موضوعاتی همچون مهندسی خواب، تحریک غیرتهاجمی مغز، توانبخشی عصبی، طراحی دارو، هوش مصنوعی در تصویربرداری سکنه مغزی و صرع برگزار می‌شود. کارگاه‌های آموزشی نیز موضوعاتی مانند ثبت و تحلیل نوار مغزی (EEG)، پردازش سیگنال‌های مغزی با یادگیری عمیق، تحریک عمقی مغز، کشت سلولی و تجاری‌سازی ایده‌های سلامت را پوشش می‌دهند.

محورهای کنگره شامل مهندسی پزشکی و فناوری‌های زیست پزشکی، پردازش سیگنال و تصاویر پزشکی، رابط مغز و رایانه (BCI)، هوش مصنوعی و یادگیری عمیق در پزشکی، بینایی ماشین و علوم شناختی و اعصاب است. همچنین موضوعاتی مانند توجه، حافظه، تصمیم‌گیری و بیماری‌هایی نظیر صرع، اوتیسم و آلزایمر بررسی می‌شوند.

اطلاعات ثبت نام و تماس: وبسایت: baic.um.ac.ir
تلفن: ۰۵۱۳۸۸۰۶۰۵۱
ایمیل: baic@ferdowsi.um.ac.ir

این کنگره فرصتی برای توسعه همکاری‌های علمی و معرفی فناوری‌های نوین در مهندسی پزشکی، هوش مصنوعی و علوم شناختی فراهم می‌کند.

بیش از ۱۴ سمپوزیوم تخصصی با

صوتی «چیزی پشت در»، با ژانری روان شناختی روبه روییم که تنهایی مدرن انسان و گسست‌های درونی‌اش را واکاوی می‌کند. این تنهایی فردی، هنگامی که به پهنه‌ی جامعه و شهر می‌رسد، نیازمند پناهگاهی است. یادداشت شهرنگار درباره «نقش فضاهای عمومی در ارتقای حس وحدت جامعه» دقیقاً انگشت روی همین دغدغه‌ها می‌گذارد: شهری که در آن زیست می‌کنیم، نباید مجموعه‌ای از بلوک‌های بی‌روح باشد، بلکه باید کانونی برای خاطرات مشترک، همگرایی و کاستن از فاصله‌های اجتماعی باشد.

وقتی این تکه‌ها را در کنار یکدیگر می‌چینیم، پیام روشنی دریافت می‌کنیم: توسعه و تعالی استان، در گرو تقویت هم‌زمان زیرساخت‌های انسانی و فضاهای شهری است. از آمادگی برای فصل سرما و صیانت از زندگی روستایی گرفته تا درخشش هنرمندان تئاتر و ادبیات، همگی نشان می‌دهند که جامعه‌ی ما تشنه‌ی فضایی برای گفت‌وگو، همدلی و التیام است. بیایید هنر و فرهنگ را نه حاشیه‌ای بر زندگی، که متن اصلی بقا و همبستگی خود بدانیم.

سر دبیر

هفته نامه ارمغان خراسان شمالی

یادداشت سردبیر

هنر روایت سکوت؛ از دل آکواریوم تئاتر تا پهنه‌ی شهر وقتی به صفحات شماره جدید «ارمغان» نگاه می‌کنیم، بیش از هر چیز با فضایی روبه‌رو می‌شویم که هنر در آن، نه وسیله‌ای برای سرگرمی، که ابزاری برای «مکاشفه در سکوت و بازآفرینی زیست جمعی» است. فرهنگ و هنر در این دیار، بار سنگین روایت ناگفته‌ها را به دوش می‌کشد؛ روایتی از جنس زخم‌های خاموش، تعلیق‌ها و تلاش برای پیوند دادن انسان‌ها به یکدیگر.

در بخش هنرهای نمایشی این شماره، گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «آکواریوم» – که از بجنورد به بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت راه یافته – ما را به یاد می‌آورد که جنگ و بحران‌ها تنها در میدان‌های نبرد خلاصه نمی‌شوند؛ بلکه روایت ژرف آن در سال‌های پس از جنگ، درون خلوت بازماندگان و در «روزهای خاکستری انتظار» جریان دارد. تئاتر این‌جا آینه‌ای می‌شود تا سکوت آدم‌ها، ترس‌ها و امیدهای شکننده‌شان را به تماشا بگذاریم. در کنار آن، فراخوان عکاسی تئاتر استان یادآور این نکته است که ثبت این لحظات میراث‌دار حافظه بصری ماست.

اما هنر و رسالت فرهنگی تنها به صحنه نمایش محدود نمی‌ماند؛ در معرفی کتاب